

המעצרים המינהליים נמשכים

מאת עמירה הם

כמה ארגונים בינלאומיים שלחו בקיץ שעבר מכתבי מתאה לישראל על מעצרו המינהלי של ריארד ועקיק, בן 28, מבית אומר (ליד חברון) ועקיק, עובד סוציאל לי, נעצר ב-17 ביולי '96 לשישה חודשים, וצו המעצר האריך פע מיים, בכל פעם בשלושה חר רשים. בצווי המעצר נכתב כי הוא פעיל החזית העממית המסכן את ביטחון האזור.

תמר גולן, מנהלת המחלקה ליחסי חוץ ולארגונים בינלאר מיים במשרד המשפטים, ענתה למכתבי המתאה במכתב מה-19 בספטמבר 1996 היא התייחסה לסיבות מעצרו המינהלי של ועיקיק, היא מצאה לנכון למנות גם את הסיבות המסויס משלהי שנות ה-60. ועקיק היה אז בן שנה. אבל היא הביאה גם טיעון כבר משקל: הפעילות הקרובה יותר בזמן (של החזית העממית) כוללת כמה מקרים של ידי מתוך מכונת, שכתוצאה מהם נהרגו ידון ואפרת אונגר ונסצע בנם בן השנתיים, ביולי 1996, ומותם של רחל חאב מונק ואביז של

ואב, אורי, ביולי 1996. לפי חמיר וע אשר הגיע לידי רשויות הביד טחון, פעילותו של ועקיק במסגרת החזית העממית החזתה סכנה לביטחון אזור חברון ולש לום תושביה.

בינתיים, בעקבות חקירת הפיגוע בקסה אפרשו, התברר שהשב"כ פעת, והחשדות והתאשמות חססו אל חוליית המאס מכפר צדיק, אבל ועקיק ממשיך להיות עצור מינהלי. עשרה איש מאזור חברון שנעצרו בין יולי '96 לינואר '97, וחלקם נחקרו ארוכות בקשר לחוליית הלחל"א או אחד מהפיגועים שיד חסו לה, פנו כאמצעות המוסד להגנת הפרט וערד תמר פלג אל היועץ המשפטי לאיר"ש. הם ביד קשו שינחה את המפקד הצבאי ל"בזק מחדש, ביסודיות ובעין ניסודות במיוחד, את החומר החסי שבתיקיהם.

השאלה המוסרית-פוליטית, על היד החופשית שניתנת למפי קדי הצבא, בהוראת השב"כ, לה משיך ולהביא לכליאת פלשתרי נאים בלא הגבלת זמן וכלא זכות הגנה, כמעט שאינה קיימת עוד בסדר היום הציבורי הישראלי.

אבל היא משולבת בקשר גורדי בתהייה עד כמה המעצרים המיר נהליים מבוססים על מידע מוצק שמספקים מודיעים למיניהם לשב"כ על "סכנה ביטחנית" כביכול.

על סמך הביטחון העצמי המר פגן של אנשי השב"כ מסכימים השופטים הצבאיים למנוע מהע צורים ומפרקליטיהם לעיין בחר מר התאשמות המיוחסות להם. על סמך אותו ביטחון עצמי ממשיכים להיות במעצר מינהלי בישראל עוד 285 פלשתניאים. ישראל ממשיכה לעצור תושבים פלשתניאים החיים בשטח B או A נגדה המערבית. באחרונה, שלושה איש שריצו את עונש המאסר שלהם, אפילו לא שחד רדו מרבלא: הרצא נגרס צו למע צר מינהלי.

חלק מהמינהליים כה מסוכ נים, מן הסתם, שהם עצורים כמ: עס 4-6 שנים, בריצות, בלי שידאו את הסוף או יזכו לעמד למשפט. בינתיים ממשיכות רשויות הביטחון לעצור ולחקר אנשים אחרים המזוהים עם ארגר ניהם הפוליטיים של אותם עצר רים מינהליים, בייוחד מהמאס ומדג'האד האיסלאמי, אך גם מהחזית העממית. ואם העצורים המינהליים הם כה מסוכנים, היו קשורים לפעילויות צבאיות שר נת, כיצד ייתכן שהשב"כ לא השיג מהחוקרים החדשים ולו ראייה אחת, הודאה אחת, שתפי ליל מי מהם, וכך הוא יוכל להע מידם למשפט ולהכיח קבל עם ועולם את צדקת טענותיה היה בתקופת האינתיפאדה היה

ברוד שמעצר מינהלי של אלפים נועד קודם כל לחבל בפעילות הפוליטית ולמנוע מקהלתם המ תקוממת להיעזר בכישוריהם האינטלקטואלים והארגוניים. המעצרים היום עולים בקנה אחד עם עובדה בסיסית בהסכמי אוס לה: צה"ל הוא הריבון העליון בש טחים הפלשתניים.

חוסר יכולתו המתמשך של השב"כ לספק ראיות והאשמות על פעילות חבלנית מעלה מחש בה טורדנית על מסרת המעצר המינהלי היום: שמא הוא נועד להרחיק מהציבור הפלשתני, המתוש המבולבל, אותם אנשים שביסודתם על התגלך ויכולתם הארגנית היתה מחזקת את הודי כוח הפנים-פלשתני על מצבם הפוליטי; שמא הוא נועד להגי ביל את פוטנציאל ההיערכויות הפלשתניות העממיות (לגיטי מיזת על פי כל קנה מידה של חברה רמוקרטית) מול צעדים שלטוניים ישראליים, כמו החד בה אין סופית של הכבישים הער קפים, צוד הריסה לבתים שבהם חיות משפחות שלמות, תוכנית לספח את מטרות המיס של הגי רה

הערפול שנמעצרים משמש כוח הרתעה פוליטי ראשון במע לה: הרי קשה לרעת מה לא לעשות, ממה יש להימנע כדי לא להיעצר. המסר לאזורים הוא ברור: עדיף להתכנס ברל"ת האר מות של המשפחה ורוחחיה והק ריירה האישית. התנגדות פוליטית לחידות שישראל נט לת בקביעת העתיד הפלשתני, המכה לעבירה.

